

SFS 2003:1178

Utkom från trycket
den 30 december 2003

Förordning om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder;

utfärdad den 18 december 2003.

Regeringen föreskriver följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna¹.

Bestämmelser om överlämnande från Sverige finns i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och i förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

2 § De begrepp som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Med en svensk arresteringsorder avses en sådan arresteringsorder som anges i 1 kap. 3 § samma lag och som utfärdas av en svensk åklagare eller myndighet.

Med den utfärdande myndigheten avses i denna förordning den svenska åklagare eller myndighet som utfärdar arresteringsordern.

Utfärdande av en svensk arresteringsorder

Arresteringsorder för lagföring

3 § En svensk arresteringsorder för lagföring utfärdas av åklagare. Riksåklagaren bestämmer vilka åklagare som är behöriga att utfärda en svensk arresteringsorder.

En arresteringsorder får utfärdas för brott, för vilket den eftersökte är häktad på sannolika skäl misstänkt för brottet och för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller mer.

En arresteringsorder som utfärdas för brott som avses i andra stycket får uppta också andra brott som den eftersökte misstänks för (accessoriskt överlämnande).

¹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1 (Celex 32002F0584).

Arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd

4 § En svensk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd utfärdas av Rikspolisstyrelsen på begäran av

- Kriminalvårdsstyrelsen för verkställighet av fängelse,
- Socialstyrelsen för verkställighet av rättspsykiatrisk vård, och
- Statens institutionsstyrelse för verkställighet av sluten ungdomsvård.

En arresteringsorder får utfärdas för en lagakraftvunnen dom om en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader eller utan tidsbegränsning har dömts ut.

En arresteringsorder som utfärdas för en dom som avses i andra stycket får uppta också andra lagakraftvunna domar som gäller den eftersökte, om domstolen där har dömt till en frihetsberövande påföljd (accessoriskt överlämnande).

Proportionalitet

5 § En svensk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårhetsgrad samt övriga omständigheter.

Om den eftersökte är under arton år, får en arresteringsorder utfärdas endast om det är fråga om allvarlig brottslighet eller den unge har stark anknytning till Sverige eller det i övrigt finns särskilda skäl för att begära överlämnande till Sverige.

Arresteringsorderns utformning

6 § En svensk arresteringsorder skall vara upprättad i enlighet med det formulär som avses i 1 kap. 4 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Det skall framgå av arresteringsordern om den avser även accessoriskt överlämnande. I så fall skall det också framgå om den eftersökte är häktad för brottet, liksom den utdömda påföljden eller straffskalan för brottet.

Översändande och förvaring

7 § En svensk arresteringsorder får registreras i Schengens informationssystem (SIS) eller i ett annat system för eftersökning av personer som är misstänkta för brott. Registreringen skall utföras av Rikspolisstyrelsen. Arresteringsordern skall förvaras hos Rikspolisstyrelsen.

Om det är känt i vilken annan medlemsstat den eftersökte uppehåller sig, får arresteringsordern sändas direkt till den verkställande myndigheten i den staten. Den utfärdande myndigheten ansvarar då för åtgärder enligt 11 §. Om arresteringsordern har utfärdats av en åklagare, skall en kopia av arresteringsordern sändas till Rikspolisstyrelsen.

8 § När det inte längre finns skäl att begära den eftersökte överlämnad, skall arresteringsordern återkallas. Den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten och, om arresteringsordern återkallas av en åklagare, Rikspolisstyrelsen skall omedelbart underrättas om återkallelsen.

Förfarandet sedan den eftersökte anträffats

Information vid anträffande

9 § När den utfärdande myndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, skall myndigheten, om inte Rikspolisstyrelsen redan har fått informationen, omedelbart vidarebefordra informationen till styrelsen.

Om en annan myndighet än den utfärdande myndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, skall den myndigheten omedelbart vidarebefordra informationen till den utfärdande myndigheten.

Förhållandet till utlämning

10 § Om den andra medlemsstaten meddelar att ett utlämningsförfarande skall tillämpas, skall förordningen (1982:306) med vissa bestämmelser om utlämning för brott tillämpas i stället för denna förordning. Den utfärdande myndigheten skall omedelbart överlämna ärendet till den myndighet som, enligt samma förordning, är behörig att göra framställningar om utlämning till den andra medlemsstaten.

I fall som avses i första stycket behöver någon ny framställning inte göras, om den andra staten godtar arresteringsordern som en framställning om utlämning.

Översättning och översändande

11 § När Rikspolisstyrelsen får information om att den eftersökte har anträffats i en annan medlemsstat, skall styrelsen, om arresteringsordern har registrerats enligt 7 § första stycket, omedelbart

1. låta översätta arresteringsordern till den andra medlemsstatens språk eller till ett språk som den staten har förklarat sig godta, och

2. översända arresteringsordern till den verkställande myndigheten i den andra staten.

Garantier för överlämnande

12 § Den utfärdande myndigheten prövar frågor om garantier som den verkställande myndigheten kräver för överlämnande. Vid överlämnande för lagföring prövar dock Riksåklagaren frågor om garantier som hänför sig till villkor om återförande av den eftersökte.

Transport

13 § Den utfärdande myndigheten ansvarar för att den eftersökte förs till Sverige när den andra medlemsstaten har beslutat om överlämnande hit. Den

utfärdande myndigheten skall, om inte annat har överenskommits, se till att den eftersökte inom den utsatta tiden hämtas till Sverige. Den utfärdande myndigheten får, om det behövs, begära hjälp av Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer.

Övriga frågor

Överförande av verkställighet av en frihetsberövande påföljd

14 § Om överlämnande till Sverige för lagföring har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra medlemsstaten för att där verkställa en med anledning av överlämnandet utdömd frihetsberövande påföljd, skall åklagaren, så snart domen har vunnit laga kraft mot den dömd, pröva om förutsättningarna för återförande är uppfyllda.

Om den som har överlämnats skall återföras enligt första stycket, skall åklagaren omedelbart underrätta

- Kriminalvårdsstyrelsen, om påföljden är fängelse,
- Socialstyrelsen, om påföljden är rättspsykiatrisk vård,
- Statens institutionsstyrelse, om påföljden är slutna ungdomsvård.

Den myndighet som avses i andra stycket skall se till att verkställigheten av påföljden överförs till den andra medlemsstaten, att personen förs dit och att den andra staten underrättas. Myndigheten får, om det behövs, begära hjälp av Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer. Den andra staten skall i samband med överförandet informeras om när verkställigheten påbörjades och om frihetsberövanden som har ägt rum i Sverige.

15 § Om en begäran om överlämnande enligt en svensk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd har avslagits på den grunden att den andra medlemsstaten övertar verkställigheten av påföljden, skall den myndighet som avses i 14 § andra stycket se till att verkställigheten överförs till den andra staten. Rikspolisstyrelsen skall i det syftet underrätta den myndigheten så snart styrelsen har informerats om den andra statens avslag.

Samtycke till utvidgat överlämnande

16 § En person som har överlämnats till Sverige kan samtycka till åtal eller straff här för annat brott som personen har begått före överlämnandet. Sådant samtycke skall lämnas skriftligen enligt formulär som fastställs av Riksåklagaren.

Samtycket lämnas till den tjänsteman som Riksåklagaren, Kriminalvårdsstyrelsen eller Statens institutionsstyrelse har förordnat att ta emot en sådan förklaring, till chefsöverläkaren vid den enhet där den vårdas som verkställer rättspsykiatrisk vård, till åklagaren eller, på uppdrag av åklagaren till en polisman som biträder vid utredningen.

Den som har överlämnats skall underrättas om innebörden av samtycket. Den handling där samtycket lämnas skall om möjligt vara skriven på det språk som normalt används av den som har överlämnats. Om ett annat språk används, skall det antecknas på handlingen vilka åtgärder som har vidtagits

för att kontrollera att den som har överlämnats har förstått innebörden av samtycket.

SFS 2003:1178

Handläggning av utvidgat överlämnande

17 § Om överlämnande till Sverige har beviljats och fråga uppkommer om att begära den andra statens tillstånd till en sådan åtgärd som avses i 6 kap. 8 § första stycket 1 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, gäller andra–tredje styckena. Detsamma gäller om någon har utlämnats till Sverige från en medlemsstat i Europeiska unionen och en sådan fråga därefter uppkommer.

Begäran skall innehålla de uppgifter som avses i 6 §. Den skall översättas till ett språk som avses i 11 § 1 och sändas till den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten.

Följande föreskrifter i denna förordning skall tillämpas:

3 § första stycket och 4 § första stycket om behöriga myndigheter,

8 § om återkallelse,

10 § om förhållandet till utlämning,

12 § om garantier, och

14 och 15 §§ om överförande av straffverkställighet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Cecilia Bergman
(Justitiedepartementet)

